

Είχα αποφασίσει ότι η αποτυχία μου εκείνη, αν και πολύ σημαντική, δεν έπρεπε να με απογοητεύσει. Μια αποτυχία δεν φέρνει το τέλος του κόσμου και έπρεπε με νέες επιτυχίες να σώσω τη φήμη μου, πράγμα που κατάφερα εκείνο το καλοκαίρι. Όμως, η υπόθεση της Τσαμπίκας με βασάνιζε· δεν είχε κλείσει για μένα, και έναν ολόκληρο χρόνο αργότερα ξανάνοιξε για να λυθεί από το δαιμόνιο μυαλό μου, όπως είπε ο Στέργιος κρατώντας σφιχτά στην αγκαλιά του την Τσαμπίκα του και τα πέντε της μωρά.

Η υπόθεση, που λέτε, ξανάνοιξε πριν λίγες μέρες, όταν ήρθε πρωί-πρωί στο γραφείο μου, έξω φρενών, ένας άλλος συμμαθητής μου, ο Φαίδωνας Μυριοφακίδης.

- Βρε Ζίζη, ντετέκτιβ δεν είσαι;
- Ναι, είμαι, ομολόγησα.
- Συμβαίνει κάτι τρομερό στη γειτονιά μας και καλά θα κάνεις να αναλάβεις να το λύσεις, γιατί διαφορετικά μάς βλέπω όλους να μετακομίζουμε σε άλλη πόλη. Ήδη μετακόμισαν για αλλού δύο οικογένειες.

